KFV-forskaren

Medlemsblad för Katrineholm-Flen-Vingåker Släktforskarförening

Nr 3 December 2024

Julstämning

Ett nytt nummer av vår tidning, som vanligt med varierande innehåll; julstämning blir det så klart, lite kungligt och koppling till de osäkra tider vi står inför. Dessutom intressanta personporträtt och historien om ”Amerikakajen” i Harpsundssjön med mera.

Vi önskar våra läsare

En God Jul och Ett Gott Nytt År!

Ur innehållet

Ordföranden har ordet	2	Amerikakajen	10
Julgodis	3	Kunglig inbjudan till bröllop	11
Boknyheter och tips	4	Fotografen Alex Hammarin i Flen	12
Ståthöga—ett känt hus i Katrineholm	5	Översvämning på Sjöängs gärde	13
Årsmöte	7	Rolf Lundström pappa/patrark/ledare	14
Medlemsavgift 2025	7	Annonser i juletid	15
Soldaten Erik Roxman i Sköldinge	8	Nya medlemmar	12
Julen förr i tin	9	Program våren 2025	12

KFV Släktforskarförening

Styrelse

Ove Wåhlberg, ordförande	070-731 59 89
Lennart Karman, kassör	073-756 88 55
Britt-Marie Skoog-Blomberg, sekreterare,	070-812 19 67
Rolf Pettersson, vice ordförande	070-340 91 92
Anders Nordh, ledamot,	070-767 40 48
Susanne Nyberg, ledamot	070-712 81 35
Lena Edlund, ledamot	070-323 77 10

Ersättare

Kjell Lundström	070-671 14 51
Kenneth Gustafsson	070-687 16 10

Revisorer

Lars Berggren, sammankallande	070-633 82 37
Inger Weidås	070-274 88 70
Viveca Eriksson, ersättare	073-932 48 37

Valberedning

Kenneth Gustafsson	070-687 16 10
Göran Eriksson	070-366 80 28

KFV-Forskaren

Anne-Marie Lindblad, redaktör	070-603 31 01
Stefan Gustafsson, layout	070-952 78 87
Kjell Lundström	070-671 14 51
Inger Andersson	070-224 50 19
Anders Nilsson	070-609 21 72

Programkommitté

Susanne Nyberg, sammankallande	070-712 81 35
Rolf Pettersson	070-340-91 92
Lena Edlund	070-323 77 10
Anders Nordh	070-767 40 48

Föreningens adress

Katrineholm-Flen-Vingåkers Släktforskarförening
c/o Anders Nilsson
Jägaregatan 56
643 31 Vingåker

E-post: info.kfvslakt@gmail.com

Hemsida: www.kfvslakt.se

Avgifter och konton

Medlemsavgifter 2025	
Enskild:	230 kr/år
Familj:	280 kr/år
Bankgiro:	5049-6694
Swish	123 110 40 90
Organisationsnr:	802417-3638

Inlämnade bidrag

Redaktionen välkomnar artiklar och berättelser till tidningen och förbehåller sig rätten att välja bland bidragen samt att redigera texten för att få plats.

Ordföranden har ordet

När du läser det här så lider året mot sitt slut och du har årets sista tidning i din hand eller på skärmen. Om man ska försöka sammanfatta året innan bokslut så kan man konstatera att ekonomin är god. Vi kan investera i den utrustning som vi behöver och ha goda föreläsare.

När det gäller medlemmar så ökar vi i år igen. Jämför vi oss med de andra släktforskarföreningarna i länet så är vi så gott som ensamma om det. Släktforskning ligger lite i tiden men det gäller att vara på och ha bra och trevliga arrangemang samt att vi visar upp oss så mycket som möjligt. Det har vi verkligen gjort och jag ser med tillförsikt fram emot nästa år. Programmet för våren ser väldigt intressant ut.

Släktforskning kan i stor utsträckning vara en individuell sport men det behöver den absolut inte vara. Till våren ska vi försöka få till några tillfällen då vi släktforskar tillsammans. Då lär man känna andra med samma intresse, man kan ge och få tips av varandra och berätta intressanta anekdoter om släktforskning. Det ska då också finnas möjlighet till lite samvaro över en fika.

Vi har ett bra samarbete med flera hembygdsföreningar inom vårt område men det finns fler som vi inte har någon kontakt med. Är du aktiv i någon och tror att vi kan göra något tillsammans kontakta någon i styrelsen.

Det behövs alltid mer material till tidningen, gärna händelser från Sörmland. Om du har något intressant i din släktforskning som andra borde få ta del av så tveka inte. Skicka in ditt bidrag till redaktionskommittén. Känner du dig osäker på hur du ska skriva så hjälper de i redaktionen till så en bra historia blir ännu bättre. Många intressanta berättelser hittar du när bläddrar vidare i tidningen.

Till sist så vill jag passa på att rikta ett stort tack till alla som bidragit till att vi är en aktiv och framgångsrik förening. Vi ses och hörs igen 2025.

En God Jul och ett Gott Nytt År!

Ove Wåhlberg
Ordförande

Ny adress eller mejladress?

Meddela föreningen din nya adress så att du inte missar någon information från oss.

Skicka till: *info.kfvslakt@gmail.com.*

Nästa nummer

Kommer i april 2025.

Få tidningen digitalt

Meddela redaktionen om du vill ha tidningen digitalt med mejl istället för på papper. Då slipper vi dyra portokostnader.

Skicka till: *info.kfvslakt@gmail.com.*

Julgodis med historia

Traditionen bjuder att vi alltid har med ett recept när vi närmar oss julen. Den här gången handlar det om kristyrfigurer att hänga i granen. Håll till godo!

När julgodis började bli vanligare i alla hem så var det främst nötter och de röda svenska vinteräpplena som mognade sent på hösten som användes.

En annan sak som många kanske minns från barndomen är kristyrfigurer som hängdes i granen och sedan smältes ned och åts upp vid julgransplundringen.

Recept på kristyr
4 dl florsocker
1 äggvita
1 kryddmått ättiksprit
Fina band eller trådar,
Bilder eller bokmärken

Gör så här:
Vispa ihop florsocker, äggvita och ättika med elvisp till en seg smet. Blir den för rinnig, blanda i mer florsocker. Klicka eller spritsa ut smeten på ett bakplåtspapper. Tryck fast ett dubbelvikt snöre eller band och tryck fast en bild. Dekorera ev. med strössel.

Låt torka i 48 timmar. Sen kan du hänga upp bilden i granen.

KFV Släktforskarförening önskar alla läsare en

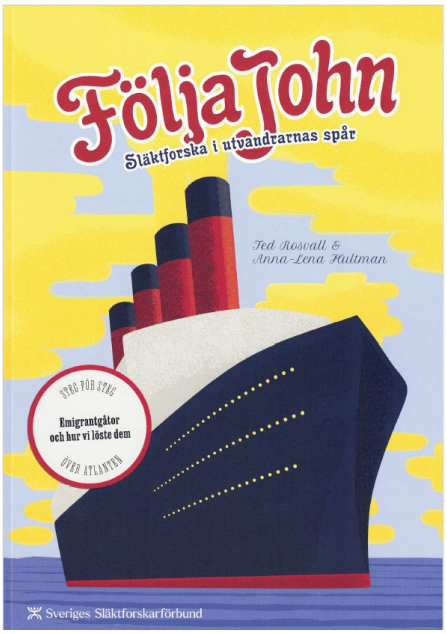
God Helg med mycket ledighet!

Boknyheter och tips

Följa John - Släktforska i utvandrarnas spår

En bok av Anna-Lena Hultman och Ted Rosvall. Följa John erbjuder inspiration och praktiska tips för att guida dig genom dina släktforskningsäventyr. Genom spännande berättelser får du nya perspektiv och lösningar på vanliga forskningsproblem, som att hantera okända dna-träffar eller spåra emigranter från deras avresa till deras nya hem i Amerika. Boken tar även upp centrala ämnen som namnbyten och hur de kan påverka din forskning.

Boken finns att beställa på www.rotter.se

Tips från DIS

Rosenberg

Rosenbergs geografiska lexikon, ett standardverk från 1882-1883 med uppgifter om över 66 000 platser i 1800-talets Sverige har varit sökbart i Riksarkivets digitala forskarsal en tid och är nu även tillgängligt för nedladdning. Lexikonet innehåller information om städer, län sjöar, industrier, telegrafstationer med mera, baserat på 1878 års taxeringskalender och andra källor. www.rotter.se

Släkthistoriskt Forum tipsar

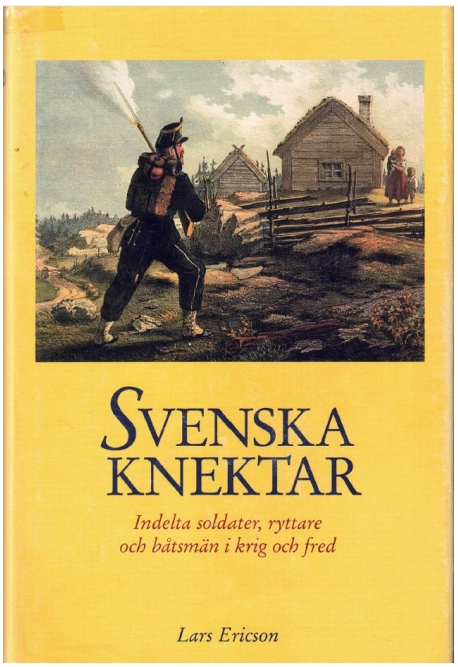
Här hittar du skeppslistan numera

En viktig databas ”Sveriges skeppslista 1837-1885” kom inte med i flytten av databasen DDSS. Här hittar du den nu.

Sveriges skeppslista 1837-1885 har tidigare funnits som en sökbar databas på ddss.nu, men efter att Riksarkivet tog över databasen hamnade skeppslistan mellan stolarna.

Nu har den sjöfartshistoriska tidskriften Länspumpen tagit över den och gjort den tillgänglig på sin webbplats: https://lanspumpen.se/skeppslista.html.

Databasen är en viktig resurs, bland annat för släktforskare som vill ta reda på mer om anfäders liv och arbete till sjöss.

Fynda på loppis

Det kan löna sig att besöka secondhandbutiker och loppisar. De brukar ha mycket böcker till låga priser.

Den här boken ”Svenska Knektar, Indelta soldater, ryttare och båtsmän i krig och fred” av Lars Ericson köpte jag för 20 kronor i en secondhandbutik i Vingåker.

Den är lika aktuell idag som när den kom ut 1995.

Anders Nilsson

En berättelse om Ståthöga - ett känt hus i Katrineholm

På 1970-talet revs många gamla hus i Katrineholm. Borgmästare Hjelmberg var en av dem som var upprörd över rivningsvågen som gick fram över staden. Inger Andersson berättar om huset hon växte upp i.

Ståthöga
Djulögatan 45 Katrineholm

Hilding Hjelmberg, Katrineholms förste och ende borgmästare, var upprörd över den rivningsvåg som raderade stora delar av det gamla Katrineholm. Han skriver i ”Fritt ur hjärtat” i mars 1973; *Så har det alltså kommit det som man kunde befara ända sedan mordbrännaren gjort sitt. Ståthöga skall rivas. Hur mycket har man inte låtit gå förlorat eller medvetet förstört. River man nu Ståthöga finns det knappast mer av det gamla Katrineholm att riva, utom en, Gröna Kulle.*

Ståthöga byggdes 1899 av byggmästare Emil Malmberg. Han var för övrigt den som byggde Änglahuset på Drottninggatan 9, där Kerstin Ekmans farmor bodde.

Godistomten som flickorna fick av tant Greta.

Ståthöga byggdes för nämndemannen Lars Eriksson från Skedevi född 1848 och hustrun Emma Kristina Olsson född 10 år senare. De kom till Katrineholm 1904 men från 1928 står de skrivna på Djulögatan 45 som husägare. Lars Eriksson bor kvar där till sin död 1937.

1938 flyttade gjuteriarbetare Gustaf Hellberg och hustrun Greta Dahlgren in. De bodde högst upp i huset. Gustaf dog 1957 men Greta bodde kvar ytterligare en period. Jag minns farbror Gustaf och tant Greta som väldigt snälla. De fick inga egna barn och jag har fortfarande en tomte som var fylld med godis som vi fick av tant Greta när hon bodde på Furuliden.

Iris med barnen Berith, Inger och lille Curt i vagnen vid trappen till Ståthöga på Djulögatan.

Min far Tore Ericsson fick arbete i Katrineholm samma år som han gifte sig med min mamma Iris 1950. Samma år flyttade de in på Ståthöga. Lägenheten låg på andra våningen med ett rum och kök. Det fanns rinnande kallt vatten och en toalett uti korridoren som delades med resten av huset. Toaletten ute i korridoren är ett av mina starkaste minnen. En gång blev jag kvar där för dörren hade gått i baklås och fick sitta i flera timmar. Det var bara att vänta tills pappa kom hem från arbetet och lyfte bort gångjärnen.

Samma år kom Gudrun Welander, utbildad barnträdgårdslärarinna, inflyttad till Katrineholm, med sina 2 döttrar Birgitta och Gunilla. Nu blev det en barnträdgård på undervåningen i huset. Flera fröknar fanns som hjälpte till i verksamheten, som många katrineholmare torde ha glada minnen från.

När min familj flyttade från Ståthöga i slutet på 1950 talet, öppnades det en barnträdgård även på andra våningen. Mamma Iris var lyrisk över flytten då vi kom till ett nybyggt hus på storgatan 19. Här fanns rinnande kallt och varmt vatten, kylskåp, toalett inomhus, badkar, tvättstuga med tvättmaskiner och torkrum i källaren.

Natten den 27 januari 1973 upptäckte polisen att det brann. Lågorna slog ut genom fönstret på övervåningen. Trots att brandkåren var snabbt på plats och lyckades släcka branden hade det blivit stora skador inne i byggnaden. Efter mycket övervägande ansåg man att det var för stora skador på huset för att kunna rädda det. Därför bestämdes det att huset skulle rivas och detta blev slutet för byggnaden. Branden var anlagd och det var den femte anlagda branden under 1972 och 1973. Byggnader som även utsattes av samma pyroman var kiosker i Stadsparken och på Eriksbergsvägen samt två byggbaracker och ett soprum.

Inger Andersson

Källor

Katrineholm, Vår stads historia från andra världskriget till sekelskifte del II Katrineholms Kommun

Ransoneringskort

Under krigen började många människor hamstra matvaror och andra förnödenheter. Sveriges statsminister Per Albin Hansson ogillade starkt detta fenomen. I ett långt tal gav han uttryck för sitt missnöje ”Jag känner mig skamsen över att det finns fullvuxet folk som inför en påfrestning genast tappar huvudet och egoistiskt förgäter all samhällssolidaritet”.

Staten skapade en fiktiv karaktär som blev symbol för själva hamstrandet, karaktären fick namnet ”Fru Hamsterlund”. Fru Hamsterlund framställdes som en osolidarisk, egoistisk, skamlös och illojal kvinna som smög runt tidiga morgnar för att samla på sig förnödenheter av olika de slag.

Vem vet, snart kanske fru Hamsterlund dyker upp igen …...!

Läget i världen har kraftigt försämrats sedan den tidigare broschyren ”Om krisen eller kriget kommer”. skickades ut 2018. Mot den bakgrunden fick MSB (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap) regeringsuppdraget att ta fram en ny version som skickades ut till samtliga hushåll med start 18 november och två veckor framåt.

Under första världskriget infördes ransonering mellan 1916 och 1919 av bland annat socker, mjölk, bröd och kaffe. Under och efter första världskriget utdelades ransoneringskorten av Folkhushållningskommissionen. 1917 var ett år då mycket inträffade i Katrineholm. Det kanske allra största inträffade redan på nyårsnatten 1916/17, då man övergick från att vara municipalsamhälle till att bli stad. Även om glädjen stod högt i tak över stadsblivandet, skapade det pågående världskriget brist på både mat och övriga förnödenheter. På flera platser i landet genomfördes demonstrationer mot dem – oftast myndigheterna, som man ansåg ansvariga för nöden. På vissa håll utvecklades demonstrationerna till rena kravaller, i vissa fall blodiga sådana. I Katrineholm gick det dock lugnt till. Ett stort antal katrineholmare, framför allt kvinnor samlades på torget för att avtåga till Katrineholms Praktiska Skola, senare KTS. Man ansåg att de många eleverna, som kom från hela landet och ibland även Norge, åt upp maten för de bofasta Katrineholmarna. I spetsen för tåget bars ett standar med texten ”Bröd, våra små hungra”. Dåvarande rektorn Wilhelm Mannegard tog emot demonstranterna som så småningom tågade tillbaka till torget. Katrineholmare tog sig ut till Ericsbergs slott och grävde upp sättpotatisen och statsminister Hjalmar Hammarskjöld fick öknamnet ”Hungerskjöld”.

Exempel på ransoneringskort, och tobak som ligger på tidningen Katrineholms-Kuriren från 1947.

Under och efter andra världskriget, mellan 1940 och fram till 1951, infördes ransonering av livsmedel och en speciell myndighet och Statens livsmedelskommission, inrättades.

Ransoneringskorten delades ut i tingshuset av en särskild ”Brödbyrå” som förestods av redaktören för tidningen Folket Karl Andersson. Kupongerna kom att gälla för den tid som meddelades i radio och i pressen. Lösa kuponger gällde ej och kortet fick inte överlåtas. Missbruk medförde straffpåföljd och korten skulle återlämnas om man flyttade. Vid Oppunda häradsrätts andra sammanträde 1918 var en del mål instämda; obehörigt anskaffande av kristidskort, brott mot beklädnadsförordningen och oriktig deklaration av innehav av potatis. Två kvinnor och en man från Vingåker åtalades för att de från olika gårdar stulit vete- och havreax, potatis, morötter, grenar, ris och gärdesgårdar. Det sistnämnda förmodligen beroende på att det blivit brist på ved.

Ransoneringskorten drabbade dem alla under såväl första som andra världskriget; familjen Eriksson på Albano i Bettna, Hulda Gustafsson på Bryggargatan i Katrineholm, Karl Gustavsson och Johanna Persson på Ericsberg.

Detsamma gällde Söderbergs konditori, telefonnummer 513, på Drottninggatan.

Det var grundat av Knut Söderberg och inköpt av konditor Sture Johansson som etablerade sig i Katrineholm 1934. Här tillverkades konditorivaror, choklad och konfektyrer och Söderbergs kom så småningom att kallas för ”stans sista arbetarfik”. Under andra världskriget har man växlingskort för mjöl och bröd.

Köpman Herman Levin med telefonnummer 121, har även han växlingskuponger från samma år för mjöl och bröd. Utöver sin privata verksamhet var Levin engagerad i Vänortsrörelsen som har sina rötter i engagemanget under finska vinterkriget. Han var också medlem i föreningen för Katrineholms livsmedels- och specerihandlare som bildades 1941.

Utöver kort för privatpersoner, konditorier och specerihandlare fanns många andra typer av kort; kort för självhushållare, restauranger, lasarett, militära inköpskort samt inköpskort för 5 eller 10 liter bensin för dem som hade planer på höstplöjning. De flesta ransoneringar upphörde några år efter krigsslutet, men kaffet fortsatte vara ransonerat ända fram till 1951. Glada blev då förmodligen alla de som slapp dricka ”kaffesurrogat” som ofta bestod av en blandning av rostad råg och cikoria och heller inte riskerade att köpa förfalskat surrogat gjort på billig torv.

Anne-Marie Lindblad

Källor

Wikipedia, ransoneringskort

Hilding Hjelmberg, Katrineholmsboken nr 3, Sörmlands Grafiska AB, Katrineholm 1979

Hilding Hjelmberg, Katrineholmsboken 4 – 8, Sörmlands Grafiska AB, Katrineholm 1973

Personliga ransoneringskort från första och andra världskriget

På ransoneringskorten stod att meddelande skulle gå ut i press när de kunde användas. Här annonserar Konsum i Katrineholms-Kuriren 1948.

Annons från Hilma Berglunds bokhandel om fodral till ransoneringskort i Katrineholms-Kuriren 1947.

Årsmöte 2025

Boka in i din kalender!

Tid: **26 februari klockan 18.00**

Plats: **Sandbäcksgården, Sveavägen 32, Katrineholm**

Fotografier och texter av Rikard Forsberg känd från KFV-Forskaren. Stefan Gustafsson och Pia Wistrand berättar.

Anmälan via mejl till: info.kfvslakt@gmail.com

Motioner till styrelsen senast 31 januari.

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2025 senast 28 februari!

Enskild 230:- Familj 280:-

Ange namn och adress/mejladress.

Se sidan 2.

Soldaten Erik Roxman i Sköldinge

Många släktforskare, inte minst i Södermanland, finner soldater bland sina förfäder. Detta stämmer också för Solveig Andersson, sedan många år bosatt Lindesberg. Hon är uppväxt på Vadsbro gård i Dunker och känner fortfarande starkt för sitt sörmländska ursprung. Vi tackar för bidraget till vår tidning.

I Valla Sköldinge socken, där den här berättelsen utspelade sig, fanns vid 1800 -taets mitt cirka 20 soldattorp. Dessa ingick i det av Karl XI inrättade ” Nya indelningsverket”, en organisation som kom att gälla till 1901. De indelta soldaterna skulle uppfylla vissa fysiska krav och vara läskunniga.

Rotebönderna var skyldiga att hålla med torp. Förutom krigstjänst kunde soldaterna få arbeta vid kanalbyggen och fästningsarbeten. En del befäl vid regementen försågs med jord och skog för sin försörjning. Dagöholm disponerades 1771 av översten vid Södermanlands regemente G. A. von Siegroth. Denne låg bakom anläggandet av regementets övningsplats i Malmköping. Åtskilliga Sköldingesoldater stupade på slagfälten men flera dog av umbäranden som sjukdom, svält och köld. Vid soldatens död fick änkan och barnen lämna torpet såvida inte den nye soldaten tog sig an familjen, ”konserverade änkan”.

Min morfars farfar, Erik Johan Eriksson Roxman, var under åren 1839-1856 soldaten vid torp 326, Elvesta rote. Sköldinge. Erik Roxman var född 1817 i Lerbo socken. Som soldat tillhörde han Södermanlands regemente, Oppunda kompani. Historien om honom börjar dock tidigare. Hans föräldrar hade sitt ursprung i grannsocknen Stora Malm. Fadern, Erik Ersson Malm, var född 1785 vid Prästtorp, Stora Malm, och modern , Anna Maja Persdotter, samma år, vid Norrgården,Valla rote. Erik och Anna Maja gifte sig 1811 och blev torpare vid Gropen, St.Malm . År 1813 gick flyttlasset till Lerbo (D). I Lerbos inflyttningslängd är antecknat ”Kunskapen enfaldig. Levernet ärligt”. Vid Skogstorpsstugan föddes den blivande soldaten Erik den 29 oktober 1817. Han var då tredje barnet i familjen. I den föddes sammanlagt 12 barn under åren 1812-1835, varav två tvillingpar. Sex av barnen avled före sex års ålder, två i augusti 1834. Av dödboken kan man utläsa att ”rödsot” härjat i socknen. Erik Erson Malm har i kyrkböckerna flera olika yrkestitlar med soldatanknytning, ”tjänt vid förra lantvärnet”, ”beväringssoldaten”, ”avskedad beväringssoldat”. Den typen av soldater var ett slags ”reservstyrka”. De hade inte tillgång till försörjning via ett torp. Erik Erson Malm var med hustru och barn bosatta på ”på ägorna” vid Westra Wegred, Lerbo, senare backstugan Malmbacken Lerbo. I 1850-talets husförhörslängd står att läsa att mannen är ”ofärdig av gikt” och att de är ”utfattiga”. F.d.lantvärnssoldaten Erik Ersson Malm dog vid Malmbacken 1865, hustrun två år senare.

Soldattorp 326 Gröndal Råcklunda Rote. Sköldinge

Sonen Erik, den blivande soldaten, hade redan i slutet av 1820-talet lämnat hemmet första gången för att bli ”tjänstegosse”, ett öde som sannolikt drabbade barn i fattiga familjer. Han arbetade senare som dräng i Stora Malm och Lerbo. Enligt uppgift i Södermanlands regementes handlingar antogs Erik Johan Eriksson som soldat vid Oppunda kompani med soldatnamnet Roxman den 24.8.1839, 179 cm lång. Samma höst gifte han sig med pigan/soldatdottern Greta Sofia Grip född 1817 vid Kramnäs, soldattorp, Mellösa socken (D).

Soldathustrun var en viktig person på torpet. Hon skulle naturligtvis kunna allt som andra torparkvinnor fick arbeta med, men dessutom vara beredd att ta ansvaret även för jordbruket. Endast i undantagsfall kunde hustrun få viss hjälp av rotebönderna, när mannen var ute i tjänst eller kommenderad till andra uppgifter. Greta Sofias uppväxt i Kramnäs soldattorp, L Mellösa, bör ha gjort henne hemmastadd med arbetsuppgifterna. Hennes far, soldaten Lars Grip, hade ”bevistat 1813-1814-års krig. Tjänt utmärkt väl.” Han fick avsked på grund av sjukdom och slutade sitt liv vid Yxtaholms fattighus, Gripstugan, 86 år gammal.

Under tiden i Lerbo föddes Eriks och Greta Sofias dotter Anna Sofia i december 1839. Familjen flyttade tillsammans 1840 till soldattorp 326 Gröndal, på Råcklundas ägor i Elvestas Rote Sköldinge socken. Anna Sofia dog vid två års ålder i ”bröstfeber”. Under åren 1842-1855 föddes i familjen ytterligare sex barn. Ett av dem var Per Erik, min morfars far. Han och tre av syskonen nådde vuxen ålder. 1856 avled soldaten Roxman i ”hjärnfeber”, 38 år gammal. Han

efterlämnade hustru och fyra barn i åldern ett till tolv år. Änkan Greta Sofia och de fyra barnen fick det sannolikt ganska ”tufft”. Redan samma år kom en ny soldat, drängen Anders Andersson, född 1833, till torpet. Han var då ogift men tog sig inte an den tidigare soldatfamiljen. Änkan och barnen flyttade till en annan stuga, kallad Björklund, Rocklunda ägor. Där bodde ytterligare två änkor. Båda var liksom Greta Sofia ”ur mantal”. Beträffande familjen Roxman finns också noterat att ”barnen hafva fattigdel”. De flyttade hemifrån i 15-års åldern, änkan ”utfattig”.

Vad innebar det då att försörjas via fattigvården?

Av fattigvårdshandlingar framgår att Greta Sofia och hennes barn av socknen erhöll råg -och kornmjöl , ärtor, potatis, sill och lite kött samt något bidrag i kontanter.

Greta Sofia blev även sedan barnen flyttat ut beroende av socknen för sin försörjning. 1872 flyttade hon in på socknens fattigstuga, där majoriteten av de boende var änkor.

I många socknar inrättades i slutet av 1800-talet fattiggårdar. Dessa var ofta lantbruk. Tanken var att de intagna så långt möjligt skulle bidra med arbete för sin försörjning. 1896 blev Årsta Sköldinge sockens fattiggård, senare ålderdomshem. Hit kom min morfars farmor, soldatänkan Greta Sofia Roxman. Här blev hon kvar till sin död 1913, 96 år gammal. Ett år senare, 1914, avled hennes son Per Erik, min morfars far, på Dunkers fattiggård efter ett långt arbetsliv som statare. Soldattorpet finns fortfarande kvar vid vägen mellan Sköldinge och Kantorp.

Solveig Andersson

Källor

- Ivar Schnell. ”Sköldinge kommun”. Södermanlandsbygdens årsbok 1963
- Sköldinge-Lerbo hembygdsförening årsskrift 1997
- Katrineholms kommunarkiv. Fattigvårdshandlingar från Sköldinge
- Svar och Arkiv Digital, kyrkböcker och militära handlingar

Julen förr i tin

Imber Nordin-Grip citerar ”Gamle Gaveln”, Karl August Persson född 1852 i Stora Malm. Han bodde perioden 1890–1917 på ”Gaveln” i Stora Malm, därav namnet.

”Förr i tin har di buri in halm i stuga men inte i min ti. Då la di halmen på golve å så låg di i halmen. Di bar in´et på julafto och låg i den på natta.

Förr i tin så geck di te pörte och bada på julafto. Di ella i ugnen då och värmde vatten, som di bada i, hällde i stora kar. Ugnen var alldeles nere vi golve. I pörte hade di också en lave, som di torka line på, som di skulle bråka.”

Källa
Imber Nordin-Grip: Tro och sägen i Stora Malm. Katrineholm-Stora Malms årsbok 1984

Tomtefar och nissarna fotograferade i Nyköping före 1947.
Foto: Privat

Du får rabatt på Släkthistoriskt Forum!

Som medlem i vår förening får du 100 kronor rabatt på valfri prenumeration eller abonnemang på Rötter, inklusive Sveriges dödbok webb. Använd föreningens unika rabattkod för prenumerationer som påbörjas under år 2025. Observera att den gamla koden slutar att gälla vid årsskiftet. Den nya koden kan användas från och med nu.

Så använder du rabattkoden

Gå till Rötters prenumerationssida rotter.se/prenumerationer och välj den prenumeration du vill ha.
Vid betalningsinformation: fyll i vår förenings rabattkod TYOI25 och slutför ditt köp, nu med 100 kr rabatt.

Observera att du måste vara inloggad på Rötter för att rabatten ska kunna dras.

Rabattkoden gäller en gång per person och är giltig till den 31/12 2025.

Amerikakajen

Anne-Marie Lindblad, vår redaktör bosatt vid Harpsund i Mellösa, fortsätter att hitta berättelser från hembygden. Här får vi läsa om Amerikakajen som byggdes av en Clas Tranberg i väntan på att sonen skulle komma hem med båten från Amerika. Eller….?

Att varje morgon kunna ställa sig vid sovrumsfönstret i vårt högt belägna hem och titta ut över Harpsundssjön är en ynnest. Vid klart väder ser jag också det som denna berättelse skall handla om – nämligen ”Amerikakajen” som den kallas i folkmun av boende i Granhed. Det finns många åsikter om hur Amerikakajen kom till. Roland Elfving, uppvuxen i Granhed, vars far kom till Granhed 1946 som mjölnare i kvarnen i Östra Granhed och Eva Lundell Lundkvist, dotter till handlaren i Granhed, Anders Lundell. även hon är uppvuxen i Granhed, har båda bidragit med information. Eva säger också att hon hört detta sedan hon var liten flicka.

Amerikakajen i Harpsundssjön.
Foto: Eva Lundell-Lundkvist

Historien börjar med Nils Tranberg, född i Ystad 1766, som anländer till Stora Malm år 1800. Han står så småningom skriven som gästgivare på Malmsås. Har gift sig med Anna Chatarina Andersdotter född 1781 i Östra Vingåker. De får fyra döttrar och två söner. Carl Gustaf född 1813 och Claes Wilhelm född 1826. Carl Gustaf avlider 1814 och kvar som ende sonen blir Claes Wilhelm som föds på Hummelkärr i Stora Malm. Fadern Nils Tranberg avlider på Hummelkärr 1838 och Anna Catharina 1854.

Claes Wilhelm flyttar 1847 till Fimta i Sköldinge där han träffar sin hustru Eva Charlotta Persdotter född samma år som han själv. De får två söner Carl Albert född 28 maj 1849 i Södra Granhed och Henning Teodor Tranberg född 8 november 1857 även han i Södra Granhed.

Carl Albert gifter sig 1877 med Anna Kristina Larsdotter från Västra Vingåker och får dottern Hulda Eugenia Lovisa född 1879 i Floda. De lämnar Floda 1880 och flyttar till Hyddebro, Mellösa där dottern avlider 1886 i scharlakansfeber. 1888 föds sonen Gustaf Arvid som skrivs som moderns oäkta. På grund av detta skiljs de enligt skiljebrev från Strängnäs domkapitel 14 november 1888. Anna Kristina tar pojken med sig och flyttar 1890 till Valhalla i Mellösa. Därefter står hon skriven som hushållerska hos Per Gustaf Persson i Södra Granhed som hushållerska och här återfinns även Gustaf Arvid som Per Gustaf Persson eventuellt är far till. 1895 föds sonen Axel Einar i Floda men avlider 1900 av difteri. 1898 föds sonen Carl Artur i Floda. Per Gustaf Persson erkänner sig som far till båda pojkarna. Han avlider 1929 i Solstugan i Floda och hans hushållerska Anna Kristina på samma plats 1931.

Carl Albert Tranberg återkommer till Södra Granhed från Lilla Mellösa 1893 och övertar föräldragården. 1909 avlider hans far Claes Wilhelm. Modern bor kvar tills hon avlider 1915 och 1919 flyttar Carl Albert till Västra Granhed som hyresgäst. 1923 återvänder han till Mellösa och bosätter sig på Aspgården. Han har då en hushållerska; Eva Kristina Pettersson född 1867 i Mellösa. När han återvänder 1930 till Floda följer Eva Kristina med. 1931 avlider Carl Albert i Västra Granhed av ålderdomssvaghet/ influensa. Eva Kristina blir kvar i Västra Granhed tills hon flyttar 1931 till Västra Nytorp där hon avlider året efter.

Gustaf Arvid, som heter Gustafsson, flyttar till Södra Granhed där han avlider 1962.

Epilog

En Claes Tranberg bygger amerikakajen i Harpsundssjön tillsammans med en serpentinväg upp på berget där han skulle stå och se när båten från Amerika kom in med hans son. Det är inte helt klart vilken Claes som avses och meningarna är delade i Floda. Men Claes Albert, som ju inte hade någon son, anses oftast vara den som bygger amerikakajen. Berättelsen har vissa likheter med Selma Lagerlöfs berättelse *Kejsarn av Portugallien* som handlar om torparen i Skrolycka, Jan Andersson som väntade på att hans älskade dotter, Klara Fina Gulleborg som försvunnit till Stockholm, skulle återvända. Jan i Skrolycka är olycklig och söker sig ned till ångbåtsbryggan för att vänta på dottern.

Carl Albert flyttade runt, kanske för att undkomma ”pratet i byn” eftersom han bodde på samma ställe som sin f.d. hustru och hennes söner. Måhända byggde han amerikakajen i sorg över den son han aldrig haft, måhända levde han i en fantasivärld och måhända är det en skröna. Oavsett vilket så ligger den där, Amerikakajen på södra sidan i Harpsundssjön.

Anne-Marie Lindblad

Källor

Kyrkböcker Stora Malm, Floda, Mellösa.

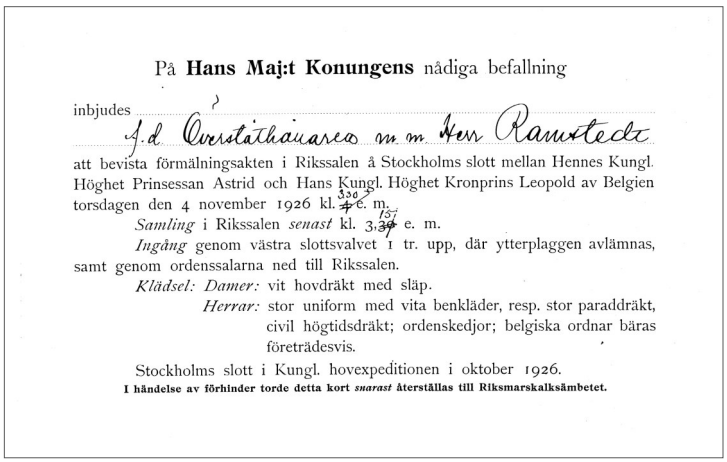
Inbjudningskort på Hans Maj:t Konungens nådiga befallning

På tal om loppis…. tidningens redaktör Anne-Marie Lindblad och Inger Andersson besökte Hembygdsföreningens loppis i Katrineholm och ”snubblade” över en kasse med spännande innehåll. En kunglig inbjudan gav upphov till att leta mera fakta och de hittade kopplingar till ännu en känd katrineholmare. (Det ena ger det andra…..sa släktforskaren.)

Inbjudan till förmälningsakten mellan Hennes Kungliga Höghet prinsessan Astrid* och Hans Kungl. Höghet Kronprins Leopold av Belgien 1926.

Johan Olof Ramstedt, född 7 november 1852 i Stockholm, död 15 mars 1935, var en svensk ämbetsman, politiker och Sveriges statsminister april-augusti 1905. Han utsågs som överståthållare i Stockholm av regeringen Staaff 1912 och kvarstod till 1920.

Johan Olof Ramstedts sondotter Birgitta Ramstedt, född 1929 i Stockholm - avliden i Katrineholm 1982, var gift med Carl-Edvard Sturkell, en välkänd profil i Katrineholm. Under sitt yrkesverksamma liv var han bl.a. fiskal vid Svea Hovrätt där han blev hovrättsråd 1973 och lagman vid Katrineholms Tingsrätt 1974 – 1989. Han har varit ordförande i ett antal statliga utredningar och författare av propositioner åt regeringen. Sturkell har också skrivit boken ”Oppunda ting under tusen år” som kom ut 2009 och han var medlem i KFV Släktforskarförening sedan 1999. Vi hittar honom också som författare i Katrineholm – Stora Malms Hembygdsförenings årsskrifter

På **Hans Maj:t Konungens** nådiga befallning

inbjudes

J.d. Överståthållaren m.m. Herr Ramstedt

att bevista förmälningsakten i Rikssalen å Stockholms slott mellan Hennes Kungl. Höghet Prinsessan Astrid och Hans Kungl. Höghet Kronprins Leopold av Belgien torsdagen den 4 november 1926 kl. ~~3~~ 3.30 e. m.

Samling i Rikssalen *senast* kl. 3.~~3~~ 15 e. m.

Ingång genom västra slottsvalvet 1 tr. upp, där ytterplaggen avlämnas, samt genom ordenssalarna ned till Rikssalen.

Klädsel: Damer: vit hovdräkt med släp.

Herrar: stor uniform med vita benkläder, resp. stor paraddräkt, civil högtidsdräkt; ordenskedjor; belgiska ordnar bäras företrädesvis.

Stockholms slott i Kungl. hovexpeditionen i oktober 1926.

I händelse av förhinder torde detta kort *snarast* återställas till Riksmarskalksämbetet.

Inbjudningskortet från Hans Majestät Konungen.

Anne-Marie Lindblad

Källa

Inbjudningskortet ur Carl-Edvard Sturkells samlingar – privat ägo

De kungliga familjerna vid bröllopet 1926 mellan prinsessan Astrid och kronprins Leopold av Belgien.
Foto ur Bernadottebibliotekets samlingar

*** Prinsessan Astrid, 1905–1935**

Astrid Sophie Louise Thyra, föddes i november 1905 i Arvfurstens palats i Stockholm. Hon var dotter till prins Carl och Ingeborg av Danmark.

Sommaren 1926, under lysande festligheter i Stockholm, gifte sig Astrid med kronprins Leopold av Belgien, med vilken hon senare fick tre barn. Redan som kronprinsessa i sitt nya hemland utförde hon ett oförtröttligt arbete för att lindra nöd i olika former. Med en intim personlig kännedom om det belgiska folkets levnadsförhållanden blev hon mycket älskad av det belgiska folket.

Vid kung Alberts död 1934 uppsteg hon och hennes gemål på Belgiens tron. Drottning Astrid omkom tragiskt året därpå i en bilolycka i Schweiz, endast trettio år gammal.

Källa

Kungahusets hemsida

Fotografen Alex Hammarin i Flen

Anne-Marie Lindblad fortsätter att berätta om intressanta personer. Den här gången blir vi närmare bekanta med fotografen Karl Alexis Hammarin som föddes i Mellösa och var verksam i Flen.

Stenhammar slott

Fotograf
Alex Hammarin, Flen

SLM M006867

Karl Alexis Hammarin, fotograf, verksam i Flen och drev ”Atelier Alexi”. Han fotograferade bland annat alla anställda vid gruvorna i Kantorp år 1914. Det blev ett album med porträtt på 141 gruvarbetare. Detta album var present till Hjalmar Eriksson, gruvingenjör och disponent för Kantorps och Ramsta gruvor i Sköldinge på dennes 40-årsdag. Hammarin har även fotograferat anläggningarna vid gruvorna. Det finns många fotografier av människor, oftast okända, men också av byggnader i Flen, bl.a. Stenhammars Slott. Det är Axel som tagit fotografiet av ”Violen från Flen” som arbetade i Vallins Bokhandel. Carin Österholm gift Schennings född 1921 möter Ulf Peder Olrog på ett tåg 1942 när hon är på väg hem till Flen.

Karl Alexis, som har två äldre systrar, föddes 2 oktober 1887 Heby, Mellösa församling och avlider 14 mars 1963 i Flen. Hans föräldrar var Hans August Hammarin född 12 juni 1862 i Dunker och Kristina Sofia Pettersson född 16 september 1861 i Mellösa. Båda föräldrarna avlider i Flen, hans mor 1926 och hans far 30 år senare.

1891 flyttar familjen Hammarin från Dunker till Flen. Hans August bygger och öppnar en snickerirörelse i kvarteret Grindstugan i Flen. Det kommer att bli Flens första möbelaffär och en av de äldsta affärerna i Flen. Han startade även en begravningsbyrå. 1896 flyttar familjen vidare till Södra Kungsgatan 5. Senare byggdes det till och 1902 var det dags att öppna en öppen butik.

1907 flyttar Karl Alexis till Stockholm och arbetar som fotografbiträde. Han bor på Drottninggatan 82, Apelbergsgatan 56 samt Grefgatan 19 mellan 1907 – 1910 då han flyttar tillbaka till Flen. Arbetar som fotograf 1910 – 1923. Eventuellt arbetar han vidare som fotograf men står även skriven som köpman i husförhörslängderna. Han är dessutom kyrkvärd. 1916 gifter han sig med Thora Kristina Thorén, boktryckardotter från Söderköping. (Hennes far Gustaf Thorén driver från 1878 ett boktryckeri och övertog också Söderköpings nya Tidning, men 1879 döpte han om den till Söderköpings-Posten. Tidningen upphörde 1948.)

Karl och Thora får sönerna Kurt Alexis och Bo Sture födda 1918 och 1920. Thora avlider 1921 i difteri och året efter gifter han om sig med Signe Helena Osbeck från Värmland. Hon är fosterdotter till Fritz Albert Bernhard Osbeck, bataljonsläkare vid Nerikes regemente. De får inga gemensamma barn.

1936 tar han över snickerirörelsen och hans möbler säljs fortfarande på olika auktionsverk med stämpeln ”Alex Hammarin Flen, möbelaffär möbeltillverkning”. Han bedriver senare även en begravningsbyrå. 1949 säljer han snickerirörelsen då fastigheten skulle rivas för att ge plats till bostadshus, men fortsätter att driva begravningsbyrån.

Anne-Marie Lindblad

Källor

Kyrkböcker Flen, Dunker och Mellösa församling

Rotemannen 2

Boktryckare; Carkiv musikverk.se

Sörmlands Museum

Översvämning på Sjöängs gärde i Österåker 1951

Arne Westberg har bidragit med många texter till vår tidning. Han har läst Marianne Larssons dagbok från 1951, där hon beskriver en stor översvämning i Österåker. Stora översvämningar är inget nytt fenomen.

Det var en snörik vinter 1951. Marianne Larsson i Torp skriver dagbok och det är hennes anteckningar i dagboken den här artikeln bygger på.

Den 16 februari 1951 skriver hon "snöar hemskt idag". Februari fortsätter med yrväder, men ibland är det också regn och mildväder. Under mars månad blir det kallare och snöandet ökar.

Den 15 mars skriver Marianne "I morse var det hemska drivor med snö vi kom knappt ut med mjölken. Snön gick över stövlarna, de var ute o plogade med fyra hästar".

Mars fortsätter med yrsnö och riktigt kallt vissa nätter, minus 25 grader ibland. Under påskhelgen den 24-25 mars var man ute och skottade nästan varje dag och plogade vägen.

Men så slår vädret om i början av april. "Starkt töväder, snön rasar från taken så det dundrar, som om åskan går". Runt den 12 april har vattnet stigit så pass mycket att Sjöängs-gärdena står under vatten. Vattnet står meterdjupt. Bussen från Vingåker får åka genom Torps by.

Den 14 april ska Marianne och hennes 6 åriga son, Lars, hälsa på släkten i Säby.

Marianne skriver: "Bra väder, Lars o ja varit ute och rott på Hullsjön, Vi fotograferade och hade cykeln med. Var sen till Säby och Rosenlund. Vägen är nu avstängd. Översvämning också vid Nyckelkärren, bussen går genom Torp och över Wad och Brogetorp".

Martin Lundin var en slags vakt och hjälpte de som ville komma över.

Efter en dryg vecka hade vattnet sjunkit undan.

Den 23 april 1951 skriver Marianne: "Igår slutade bussen gå genom Torp, de håller på att fylla på vägen nere på Sjöängs-gärde, vattnet nu borta från vägen".

Hullsjön låg nära Sjöäng och finns med på gamla kartor. Den dikades ur första gången 1838 genom att gräva en kanal. Men det blev inte tillräckligt utan 1868 fördjupades kanalen eller ån, som heter Gersån. Det var vid detta fördjupningsarbete som undertecknads farmors far, Olof Wärnström, i en sprängolycka blev blind. Han fick naturligtvis avsked som soldat och fick resten av sitt liv arbeta vid Sjöäng genom att pumpa upp vatten till korna. Han tjänade 25 öre per dag.

Vi vet ju nu att det kan fortfarande vara översvämning på Sjöängs gärde

Arne Westberg

Till vänster: Marianne Larsson, sonen Lars och cykeln

På fotot ses Hullsjötorp på höger sida.

På fotot syns Martin Lundin

Rolf Lundström-pappa-patriark-ledare

”Du orkar dubbelt så mycket som du själv tror och 10 gånger mer än vad morsan tror”. Kjell Lundström fick lära sig den hårda vägen, som son och idrottsman. Här skriver han om sin far.

Det var ett uttryck han använde sig av när hans adepter sa sig vara för trötta för att fortsätta träningspasset. Platsen var Djulösjön och adepterna var kanotister i träning i KKK, Katrineholms kanotklubb och tränaren var min pappa Rolf Lundström och jag var en av de som ”plågades”.

Året var 1952 och vid årsmötet behövde KKK välja en ny ordförande. Antalet som aspirerade på ett ordförandeskap var lätträknade, eller rättare sagt så fanns det bara en och det var Rolf som vid 22 års ålder iklädde sig rollen som klubbens bas, en syssla han hade i 54 år och där han fostrade blivande olympiska medaljörer och världsmästare.

Pappa var tävlingskanotist under 1940 och -50 talet, och den största framgången kom 1958 då han och klubbkompisen i KKK Lars-Inge ”Linkan” Lindkvist vann ett av världens största långlopp i Ribadesella i norra Spanien, ett lopp som då betraktades som ett inofficiellt VM. För några år sedan besökte jag och hustru Anne-Marie Ribadesella och vi kunde då se det som jag fått höra om så många gånger, att pappas namn var ”ingraverat” i en sten vid målområdet.

Vinnare i Spanien med ”Linkan” Lindkvist

Det fanns ett foto från 1958, tyvärr är det borta, men det föreställde en tvåmanskajak där pappa satt fram och jag, fyra år gammal, satt där bak med en stor flytväst och med en liten specialtillverkad paddel. Både min syster Anne-Sofie och jag, kan man säga föddes in i kanotsporten. Här nådde ”Fia” längst. Hon erövrade 10 svenska mästerskap och ett flertal nordiska. För egen del fick jag under några år representera Sverige i ungdoms- och juniorlandslag och nådde pallplatser vid några SM-tävlingar.

Med 54 år som ordförande i Katrineholms kanotklubb, 19 år som ledamot av Svenska kanotförbundets styrelse varav 11 år som dess vice ordförande så ska också läggas hans många år som tränare. Förutom i Katrineholm var han under många år tränare hos många föreningar och distrikt och tillsammans med Gert Fredriksson, ledare för landslag vid internationella mästerskap. Pappa var dessutom överledare för kanotlandslaget vid de Olympiska spelen i Moskva 1980.

Hemma i vårt hus i Djulökvarn har otroligt många ledare, både svenska och internationella, varit gäster, vid samkväm i samband med internationella kanotregattor i Katrineholm. Ryssar, polacker, ungrare, rumäner och österskar. Det ska poängteras att det inte var sockerdricka som de utländska ledarna hade med sig, polsk vodka, rysk champagne och en och annan burk kaviar fanns med.
Pappa hade en filosofi att träningen ska finnas med i vardagen. Cyklar du till jobb eller skola så cykla fort, spring alltid i trappor osv. Här har jag ett dråpligt minne. När jag,13 år gammal, började högstadiet på Nyhemsskolan, fick jag busskort för att ta mig till plugget. Busskort?! sa pappa, du kan väl cykla. Och oj vad jag cyklade. En gång när det kommit en massa snö över Djulökvarn och cykling var omöjligt så gjorde jag ändå ett försök på den oplogade vägen, men det blev att leda cykeln eller släpa den i snömassorna. Någon kilometer hemifrån blev jag omkörd av skolbussen och blev totalt översköljd av snö, men jag tog mig till skolan.

En blivande statsminister på besök
Under åren i Svenska kanotförbundet var pappa ordförande i förbundets ungdomskommitté där också Olof Palme var en av fyra ledamöter 1965–1969. Palme var tiden innan han blev statsminister 1969, först kommunikationsminister sedan utbildningsminister. Palme var flera gånger med vid kanottävlingar på Djulösjön, bland annat som överledare vid en ungdomslandskamp1966. Vid dessa tävlingar var han en gång frukostgäst i det Lundströmska hemmet. Detta var en stor upplevelse för en tolvåring och numera ett kärt minne från uppväxten.

Vid de internationella kanottävlingarna i Katrineholm 1982 så var den österska truppen representerad av flera olympiska mästare och världsmästare. De var inkvarterade på hotell Domus och de hade önskemål att gå ut på sta´n och handla. Jag skulle vara deras ciceron. När jag kom upp på hotellet för att hämta gänget så stod de uppradade och en ledare gav dem 100 kronor var. Det blev inte många par jeans köpta för den blygsamma slanten.

Rolf Lundström och Olof Palme

2005 arrangerade Katrineholms kanotklubb svenska mästerskapen i kanot för tolfte gången. Pappa var som vanligt den som styrde och ställde, men det var ändå inte som vanligt. Under våren hade han fått en hosta som inte ville ge med sig och under SM-tävlingarna satt han mest. Pappa var trött och tröttheten blev allt värre liksom hostan. Under senhösten konstaterades lungcancer. Allt sedan jag var liten stod pappa och jag varandra mycket nära, inte bara inom det idrottsliga. Vi var båda journalister och vi drev bl.a. företag tillsammans. Pappa avled den 12 februari 2006 och jag saknar honom varje dag.

Kjell Lundström

Källa
"Kanot, hundra år 1904–2004" av Rolf Lundström

Annonser i juletid

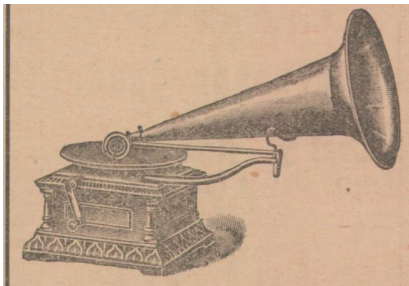
Inger Andersson letar i äldre klipp och hittar godbitar I Södermanlands Nyheter från 1904 och andra tidningar mer än hundra år gamla.

Skidor, Stafvar och Kälkar, Gemla Barnrnleksaker i lager.
Lundins Järnhandel, Katrineholm.
6497

En kuggad lönkrögare. En handlande i Ångermanland har i många år vid sidan af sin affär äfven tillhandagått sina kunder med spritvaror mot högre pris än vanligt och gått så finurligt till väga, att lagens arm icke kunnat nå honom.

För en tid sedan fick affärsmannen ifråga åter en sändning af den svenska nektarn, afsedd för julen. Någon eller några personer smögo sig en natt in i förvaringsrummet och borrade ett hål i brännvinsfatet, så att öfver 300 liter af dess rena innehåll rann ut på magasinsgolfvet.

Den kuggade affärsmannen tänker ej anmäla saken, utan vill helst att allt skall vara tyst.

Lyrophon
är världens bästa självspelande tal-, sång- och musikinstrument. Egna öfverträffade skifvor, insjungna af Sveriges mest framstående operasångerskor och operasångare samt musiken inspelad af bästa musik-kapell. Instrument och skifvor därtill 1: 50 och 3 kr. pr styck säljas i Nyköping uti
Ur- och Symaskinaffären
Aug. Nilsson,
Västra Storgatan 5. 7461

Vägen lönar sig
så här till **Jul** att göra ett besök i
C. J. Winbergs Skoaffär,
Hollsteins gård,
KATRINEHOLM.
Välsorteradt lager af **Skodon** och **Galoscher.** Billiga priser 6365

M. Andersson
Speceri- & Matvaruhandel,
FLEN,
rekommenderas till stundande Julinköp.
Af Slakteribolagets i Stockholm välkända tillverkningar utaf Charkuterivaror inkomma nya sändningar hvarje vecka.
Reela varor. Billigaste priser.
Vördsammast *M. Andersson.*
Lokal midt emot Hagströms bageri.
6501

Avs:
KFV Släktforskarförening
c/o Anders Nilsson
Jägaregatan 56
643 31 Vingåker

B PP Sverige, Port Payé

Nya medlemmar sedan förra numret av KFV-forskaren

Kenneth Spathon, Katrineholm
Joakim Johansson, Katrineholm
Ann Blom, Gustafsberg
Inger Wottke, Katrineholm
Ivan Andersson, Flen

Vi hälsar alla nya medlemmar välkomna till vår förening!

Program våren 2025 med reservation för eventuella ändringar

Lördagen den 18 januari 13.00-14.00 -- Släktforskningens dag Cissi Löfgren från Arkiv Digital. ABF-huset Videvägen 9. *Lokalen öppen 12.00-15.00.*

Tisdagen 21 januari 17.00-20.00 ”Forska tillsammans” – ta med din dator och forskning, så forskar vi tillsammans. Du får tillgång till de program som föreningen har. Ytterligare 2 tillfällen inplanerade 18 februari och 18 mars. *Observera startdatum är preliminärt.*

Torsdagen 30 januari Grundkurs i släktforskning 13.30 – 16.00 8 tillfällen. Flen, Studieförbundet Vuxenskolan lokaler, Drottninggatan 2. Sista anmälningsdag 13 januari. Anmälan till Studieförbundet Vuxenskolan - Sörmland.

Slutet januari "Tolka gammal text" kurs med Tomas Larsson” ABF-huset Videvägen 9.

Onsdagen 26 februari Årsmöte 18.00, Stefan Gustafsson och Pia Wistrand visar bilder från gamla glasplåtar. Sandbäcksgården, Sveavägen 42 Katrineholm.

Mars föreläsning om Disgen, vi får höra om nyheter och annat i programmet.

Planerad kursverksamhet

Grundkurs i släktforskning i Vingåker under planering ej klar.
"Min släkt" under planering, kommer senare under våren.

Släktforskarhjälp – Släktforskarcafé

Släktforskarhjälp i Flen 28 januari, 25 februari, 25 mars 22 april Biblioteket, Drottninggatan 3
Släktforskarhjälp i Katrineholm: Måndagar 13+27 januari, 10+24 februari, 10+24 mars, 14+28 april 14.00 – 16.00 ABF-huset Videvägen 9 samt
Släktforskarhjälp i Katrineholm Torsdagar 30 januari, 27 februari, 27 mars, 24 april 16.00-18.00 ABF-huset Videvägen 9
Släktforskarcafé i Vingåker 28 januari, 25 februari, 25 mars, 22 april

Mer information finns på föreningens webbsida www.kfvslakt.se. Där hittar du också information om våra kurser.

Sveriges Släktforskarförbund
Sörmlands Sparbank
ABF GÖR EN ANNAN VÄRLD MÖJLIG